



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus  
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum  
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:  
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

**Calepino, Ambrogio**

**[Wien], 1512**

**VD16 VD16 C 227**

B Ante E

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

nole Juglandē appellamus. Vide in dictione Juglans. Lellus Emplastrum ob excellētiā basilicon dicitur scribit.

**B**asilicus a um: regius sine regalis dicit. Cū Plau. in cap. Basilicas editiones atq; imperiosas habet. Et in pseu. Basilicus status et basilicus victus. i. regalis et excellēs in Persa. Et basilica facinora p regia. Idem. Basilicē ornatus incedit et fabre ad fallaciam: id est regie et excellenter.

**B**assileus: sustentamentū populi dicit. Ob hāc causam rex dicit apud grecos: q; tanq; basis populum sustinet. Quanto em quis magis preponitur: tanto amplius pondere laborum grauanatur.

**B**asilicanus: dicitur custos basilicę.

**B**asiliscus genus serpentis: q; in capite album habeat instar diadematis: Vel q; reliqua serpentis generacius virus fugiat. Hunc Regulus vocant qui teste Plin. lib. viij. in solitudinibus apud habitacū candida in capite macula: velut quodā diademate adornatus. Acutissimū habet caput: rubeos oculos et colorem ad nigredinē vergentem.

**B**assilia insula in oceano septentrionali: imense magnitudinis que distat a scytharum litore eridui navigatione: vt ait Plinius lib. iij.

**B**asterna vehiculus itineris: que mollibus stramentis cōposita a duobus animalibus deportatur.

**B**asternę: populi vltra danubium.

**B**astidiū: sunt populi scythię europę: vt Pompe. refert qui ab Hercule descenderunt.

**B**assaris is vel idis: bacchi sacrificula: a bassareo baccho qui bassareus dicitur est a vestis genere quā inducitur que bassaris dicebat: vt inquit Porphyrio que plane vestis vsq; ad pedes fuebatur. Statius. Si decet aurata bacchū vestigia palla Terrere. Et a bassa reo lydie loco cognominata est. Hora. lib. car. Non ego te candidę bassareū inuicium quatiā. Rursus bassaris vacca mullaria dicitur. Persius. Extraptum vitulo caput ablatura superbo bassaris.

**B**athauia: Germanię provincia que nunc Bavaria dicitur et bathauū oppidū a post quod altum signū car. Hinc bathauus a um. pe. indifferēte. Luc. lib. 1. Gangiones bathauis truces q; gre recuruo: Stridentē acuerē tube. Cor. Tacitus de situ Germanię Omniū harum gentiū virtute precipiū bathauū non multū a ripa insulam rheni colunt.

**B**atrachus pe. cor. rana et nomen propriū sculptoris et quidā cyrenicus portus.

**B**atrachozymachia: ranarū et muris pugna.

**B**arris genus vasis lōgioris manubij: quod alij Truliam appellant.

**B**atus vt scribit Hiero. genus mensurę est q; apud hebreos dicit Bath decima pars choi est: et de speciebus em liquidis dicitur vini olei et vini. Ser. de pō. Continet amphorā vnam. Batis vero genus herbe est aculeate sponte nascentis: que et marina est et horrentis. Et Batus nomen viri pprius eius q; Cyrenę condidit: qd lingua libyca regē significat.

**B**attus per duplex et nomen est pastoris.

**B**atuo is: virgis verbero. Plau. in Cati. Qui q̄o potius q; sculponcas quibus batuatur tibi os sener ne quillime. Sue. de Calig. Dirmilonē et Indo rudibus secum batuentē et sponte prostratū confodit ferrea sica. Lic. Deorum: stultie ad rem obscenam cū inquit. Equidem iam etiā obscena verba pro obscenis sunt. Batuit enim impudēter: depressit multo impudentius. Et qui neutrum est obscenū.

**B**atillus: quoddā ignis receptaculū ferreū quo puma colligitur ad similitudinem pale Theoricis bernacius dicitur quo pumas et cinerem et foco tollere solemus vt alio trāseramus. Apitius de petasone. Et

Armillam inquit illius candenti batillo vis: et melte contegis. Et de diuo Laurentio scribitur. Allati sunt batilli cum pumis. Hiero. lib. Numeroz genere neutro visus est. Ignium receptacula fuscinas et tridentes vncinos ac batilla. Battillum etias nūcti vocant ferreum instrumentum quo ad sulcos: elices fossasq; in agris faciendas vtuntur. Item Battillus significat fere dracteam et laminam. Unde nos vulgo quoq; ferrū tali forma noiamus batillum.

**B**athyllus cum th. aspirato et y greco fuit nomen adulescentis. De quo Hora. in Epō. Non aliter famio dicunt arisse bathyllo anacreonta teium.

**B**athynon interpretatur profundum.

**B**aubare: fictitiū verbum a voce canum cum latrāt: bau bau facientes. Lucil. lib. v. Et cum deserti bau/bant in edibus omnes.

**B**auli: vilę nomen est que inter promotoriū Disenuz baiarūq; lacum mari alluitur. Seruius caulam nominis in d. factam memorat: q; olim Hercules iuxta baias fecit caulam bobus: et eam sepit: Qui locus primo baulia dicitur: mox dicit cepit baul

B ante D

**B**dellium: arbor nigra magnitudine oleę: folio et robore similis caprifici. Nasctur i bacchanis: vt Plin. libro. rj. scribit. Cuius etiam succus bdellium dicit.

B Ante E

**B**eati a bene habendo dicitur. Qui sint dicendi beati. Senec. lib. vj. epist. declarat bis verbis. Hoc nos doce beatū non eū esse quez vulgus appellat: ad que pecunia magna confuriscit sed illum cui bonum omne in animo est erectum et exultum et mirabilia calcantem: qui animam videt cum quo se cōmutatum vellet: qui hominem ea sola parte existimat qua bono est: qui natura magistra vitur: ad illius leges cōponitur: sic viuit quomodo illa prescripsit: cui bona illa nulla vis excurit: qui mala in bonum conuertit: cerus iudicij: inconfusus: intrepidus: quem aliqua vis mouet: nulla perturbat: quem fortuna cum in eū quod habuit telum nocentissimū vt maxima intorset pungit non vulnerat. Et cetero lib. v. tuico. Mos existimo beatoris: qui sint in bonis nullo aduocato malo. Apul. lib. de philosophia. Illum omnibus beatum videri cui et bona suppetunt: et quēadmodum careere vitis debeat callet. Felices dicuntur bonoz omnium compotes. Alię quoq; res beate felices dicit possunt: vor beatus id est plena ac perfecta. Et vocis felicitas apud Quintil. Interdus ponitur beatus p nobili Hora. lib. car. Nescias an te generum beate phillidis flauę. Quis diminutium est Beatus.

**B**ebycium sine bebyacum: vicus est inter Cremona et Teronam qui vulgo dicitur Labina. clarum duabus cladiibus romanorū. Cornelij et taci. In eo Atellius cum Orbone confuriscit. Cor. Tacitus. Eo die quo bebiaci certabatur auem inustrata facie apud regium lepidi celebri luco confudisse in colle vt memorant: nec deinde ceru hominum aut volantium alitum territam pulsam ve donec Orbo seipie interficeret.

**B**ebycia regio: que vt Salustius docet maior phrygia dicta est. A qua Bebycius a um. et Bebyr icis pe. indifferente Cal. Flaccus lib. ij. Bebycis et scythici procul in dētia sari. Luc. lib. vj. Pinguis bebycio discessit vomere sulcus. Sil. lib. iij. Possessus baccho seua bebycis in aula.

**B**eelzebub Adolū fuit Accaron: quod in regū volumine vocat Adolū muscę. Beel ipse est Bel sine Baalzebub mulca. Et interpretatur vir muscarū.

**Beelphegor** interpretatur vir habens biatū: vel deus  
 hians: vel simulacrum ignominie. Idola fuit **Soab**  
 vocabulo **Baal** siue **Beel**: siue **Beel**: siue **Beel**: siue  
 latini **Diapum** fuerit.  
**Beelzebub**: vir habens arcana: vel dñs aquilonis seu  
 vetulus deus habens speculam.  
**Beemoth**: et hebrea voce latine animal significat. Ideo  
 aut diabolus beemoth. i. animal dicit: qd ex celsis ad  
 terrena decidit: et p merito suo vt aial brutū effect  
 sit. Ipse est et **Leuiathan**.  
**Belbina** pe. pro. Infula eginge prima. fuit et in pincti  
 laconi agro belbina vt inquit **Strabo**.  
**Belial** apud nos dicitur absq iugo: vel absq domino.  
**Belge** ciuitas **Ballie** a qua regio belgica dicta ē: quasi  
 belloz gens: vbi vehicula quedam pimum inuenta  
 fuere que **Eseda** dicuntur. **Cirg**. Belgica vel molli  
 melius feret **Eseda** collo.  
**Belus**: per simplex l. nomen. pprium regis assyriorum  
 et pater **Mini** qui primus regnauit: et postea dicitur  
 ē **Bel**. Cū **Beelzebub**. **Mā** eoz lingua sol bel dicit:  
 vñ et belios. Ergo addita digamma et facta deriuatōe  
 a sole: regi nomē impostū est. Hoc etiā noie dicitur  
 est fluij? **Syrig** vbi primo cōpertū fuisse vitrū **Plin**.  
 scribit lib. vi. **Iosephus** lib. ii. belli iudaici. **Strabus**  
 ait duob? a prolema belū annem distare: iuxta que  
 sepulchrū **Wennonis** sit: et vitrea in rotunda valle  
 arena quā venti ex circūdatis iugis conuehant iner  
 hausa seculis vi: sed ante omnia mirabili natura mu  
 tandi alia quoz in vitrū q attigerit metalla.  
**Bellus** a. um. p duplex ll. diminutiū ē a bonus. **Car**.  
**Ita** cū eis bellū gerat vt bella omnia domū auferat:  
 id est bona omnia. **Idē** **Bellioz**. p. melior posuit. **Ac**  
**nio** nūc ad vltimū testamētū qd d. **phison**: in q gre  
 ci belliozes q romani nostri. Et qm bonū qñq pul  
 chrū significat vt apud **Terē**. forma bona fortasse.  
**Bellū** quoz pro pulchrō accipitur: vt bellus puer:  
 bella puella: bellū corpus. **Var**. **Bella** es nouimus  
 et puella verū est. **Idē** belli boies aliqñ boni et pu  
 dētes: aliqñ formosi atq elegantes dicunt. Et bellū  
 simus optimus vt pulcherrim? **Terē**. in **Idē**. **Ego**  
 iam picipiam mihi: atq vnumquoz quod erit bel  
 listimum carpan.  
**Bellulus** la. lum. diminutiū formatū a diminutiū. i.  
 pulcherrulus: a quo aduerbiū **Bellule**. **Plau**. **Maz**  
 nurus bellule se habebat.  
**Bellaculus** bellacula bellatula vocabulū blandientis  
 eiūde significatiōe cū bellulus. **Plaut**. Cū imus ergo  
 cubitum bella bellatula.  
**Bella** e. oppidū **Lapanie**. **Cirg**. lib. vii. **Wenia** belle.  
**Bellum** pprie dissensio hostilis per quā arma mouent:  
 et significat totū tēpus quo sunt in militia homines:  
 pnelum certamen ipsum. Pugna etiā citra arma fit  
 nudis dñis. **Cirg**. exemplū de bello et pnelio ponit.  
**Infante** fugiens media inter pnelia belli. Et **Liuius**  
 refert populū **Rom**. nullo bello: multis vero plūs  
 victū esse. Aliqñ tñ bellū capie pro pnelio. **Salu**. In  
 eo bello trecenti milites desiderari. Dicitum bellū vt  
**Dulci** sentit ab eo qd est bonū p antiphrasim dimi  
 nutiū q minime donum sit. Alij non per contrariū  
 a bono deducunt: q boni gratia bella olim suscipere  
 tur: nec ad inferendam sed ad propulandā iniuriā  
 pacemq parandam. Quapropter hostes etiam ab  
 equando dicti sunt. Alij a duello deriuāt abiecta d. et  
 digamma in b. conuerfo. **Festus** a beluis: q beluarū  
 perniciosa sit dissensio: bellicus a. um quod ad bellū  
 perinet: vt arma bellica.  
**Bellica** e. dicebatur colūnella illa ante templū bellong  
 super quā iaciebant balsta cū bellum indiceret.  
**Bellicosus**: feror. **Sal**. in **Jug**. **Lybes** qm getuli mi  
 nus bellicosū erant.

**Bellar** adiectiuum idem quod bellicosus.  
**Bello** as. oppugno: bellū gero: cōstigo. **Plin**. **Romana**  
 arma primū **Claudio** principe in **Mauretania** bella  
 uere **Ptolemeū** regē a **E. Celare** interemptū. Est et  
 bello: aris. deponens. **Cirg**. lib. r. Et pictis bellantur  
 amagones armis. **Composita** sunt debello et rebello  
 pñū significat expugno. **Unde** **Debellatos** hostes  
 dicimus victos. **Alterū** repugno: vñ **Rebelles**.  
**Bellator** non modo qui bellum gerit: sed etiā per quē  
 bellum geritur. **Cirg**. lib. r. Et inter bellatoris equi  
 caua tempora conijcit balstam. **Bellatrix** que bellum  
 gerit seu bellicosa est. **Idē**. **Burea** subnectens exerte  
 cingula mamme bellatrix.  
**Bellarius** a. um. quod bello aptū est: vt arina sagitte et  
 huiusmodi quasi instrumenta bellica.  
**Bellaria** vero dicunt res bellicae apte: vt pote arma sa  
 gitte et similia: quasi bellica instrumenta. **Itē** bellaria  
 cibi secūde mensē a bonitate vt **Do**. ait ad irritandā  
 gulam: que **Tragemata** aut **permmata** grecica vete  
 res nostri bellaria dixeret: vt inquit **Bel**. que mellita  
 esse consueuerunt. **Phacro**. in **cur**. **Adhuc** dicente  
**Curio** secūde mensē illata bellaria nouo sermone prin  
 cipium dedere. **Uma** quoz dulciora est inuenire in  
 comedus antiquiorib? hoc vocabulo appellata: di  
 ctas esse ea **Liberi** bellaria.  
**Belligero** as. bellum gero. **Plau**. in cap. **Belligerant**  
 etboli cū aulidis. **Hinc** **Belliger**. **Unde** **Varo** bel  
 liger dicit a bello gerendo.  
**Bellipotens** cū accentu in antepenul. qui bello pollet.  
**Bellona** penul. p. bellozum dea **Martis** soroz **Quis**  
 quidā palladem dicit cui proprio sanguine sacerdo  
 tes sacrificabant: ante cuius templum colūnula erat  
 que bellica dicebatur.  
**Belone** per simplex l. piscis est qui alio nomine dicitur  
 acus siue acicula ab acu. **Greci** em̄ **βελονη** **παρα**  
**το βελων** acum nominant. **Plinius**. **Acus** siue  
 belone vnus piscium debescit propter multitudi  
 nem vtero paritū partu coalescit vulnus quod et in  
 cecis serpentibus tradunt.  
**Bellerophōtes**: seu **bellerophōtis**. fuit **Blauci** regis  
**Ephyre** filius inlyro decore conspicuus et virtutis  
 maxime. **Idē** cum a **Stenobea** vxore preti de coitu  
 interpellatus esset veritus hospitalis **Iouis** iram la  
 sciuā feminā repulit. **Cū** exardēs repulsa mulier v  
 ro innoctē hospitiē accusauit: qui hospitiū iure mo  
 illā domi nō interficere sustinuit: sed datis codicillis  
 ad **Iobate** focerū illū in **Lyciā** misit. **Lecis** ergo co  
 dicillis **Iobates** in vitionē criminis ad **Chimeram**  
 et **Solymos** domandos **Bellerophontem** misit: vt  
 sub pretextu memorabilis pugne interiret. **Sz** **Chi**  
**mera** et **Solymis** deuictis laudē retulit maximam.  
**Idē** primo **Dippon**: post ab interfecto **Loynthio**  
**Bellero** **Bellerophontes** dicitur ē: pime decli. sicut  
**Anchises**. **Hinc** **Bellerophonte** a. um. **Prop**. **Bel**  
**lerophonte** qua fuit humor equi. **Dindar** in oda  
**Kenophōt**? **Loynthij** ita scribit pulcherrime **πρω**  
**γείοι** **χρυσ** **αμπεκ** **κουρά** **χαλιρον** **παλ**  
**λαδ** **ηρυκε** **εξ** **ορείου** **λαυλικα** **ηρυπαρω**  
**ρασ** **ελευθεισ** **αιολια** **βασιλευ** **αγεφιλισ**  
**ορτο** **Διππειου** **Λεχου**.  
**Bellouaci**: populi gallic qui bello gloria belgas om  
 nes superarūt: quos **Cesar** duce eozum interfecto in  
 potestatem redegit.  
**Belon** per simplex l. vbs: et nomē fluij in **Hispania**.  
**Bembina**: **Wemee** vicus. vñ **Wemeeus** leo a poetis  
 bembinatio ē dicitur. **Plau**. in **Di**. **Bembinatidis**  
 belug instar: hoc est **Wemeei** leonis instar.  
**Bene**: aduerbium a bonus: vt bene omnia fecit. **Alij**  
 quando ponitur pro cōmode: vt bene habito. **Inter**  
 dum propudenter pulchre: probonate: honeste

prosperare. p. loco. Nonnunquam p. valde. ut bene num/  
 manus. i. pecuniosus. Cice. Habetis oratione bene  
 longam. Nam bonus pro magno & multo quadoq;  
 capis. Similiter male. p. valde. Cice. in duu. Crede/  
 bat scriptores illos male multatos.  
**Benedicere** esse opinor. existimo ad meipsum referunt:  
 rectius p. suum ostendunt & e contrario Dale iudico.  
**Bene cogito** vel male cogito referunt ad alterum. Signifi/  
 cantq; beneficiu aut perniciem. Ply. Hoc tuo studio  
 bene de te cogitant liberaliorem reddes. Cice. Car/  
 thagine diu male cogitant non prius timere desina/  
 q; ex illam cognouero.  
**Bene vertere** est in utilitate vertere: sicut Dale verte/  
 re est in perniciem.  
**Bene volo tibi amo te.** Hinc Beniuolus et beniuolentia  
 que est inclinatio animi cum desiderio beneficiendi.  
**Benedico** laudo bene loquor. Terent. in pbor. Bene/  
 dicitur si certasset: audisset bene. Et construitur cum  
 datiuo: sicut Daledico quoniam est vna dicitio: hinc Bene/  
 dicitur penultima correpta: qui benedicit et laudat:  
 quo aduerbiu benedice. Plau. Cum illiciebas me  
 ad te blande ac benedice.  
**Benefacio** non indignatis sed gratias agentis est. Terent.  
 in Lu. Benefacis merito te amo.  
**Beneficus** liberalis: qui beneficiu prestat: et coparatiu  
 habet & superlatiu aliqui etiam suum ut beneficior  
 beneficentissimus & beneficissimus: ut Mar. Caro de  
 Ptolemeo rege optimo & beneficissimo. Hinc bene/  
 ficentia: liberalitas.  
**Beneficiarius** qui beneficiu accepit. Quoniam & a veteribus  
 beneficiarij dicitur illi quos impator suo beneficio pro/  
 mouisset in militia. Celar. lib. j. Pet. vero non deserit  
 sese armat familia cum hac proxia cohorte certamen  
 barbarisq; equitibus paucis beneficiarijs suis.  
**Benignus** a bono deducit et pprie qui bonis & dignis  
 largitur: et bono & gignendo coposita dicitio. Unde  
 benignam terram dicimus fructus abunde reddentem.  
 Ply. de egypto. Nulla est benignior tellus nullus  
 aser feratior. Terent. in Hecy. Benigne prebeat: hoc  
 enim est gratius non solum prebere sed etiam large. Dona.  
 Benignitas est in quantitate rerum: aut in facilitate  
 prestatis. Nam plerumq; ingrata dona sunt in quibus  
 benignitas non apparet.  
**Benna** benne lingua gallica: gen<sup>us</sup> vehiculi. Quoniam Com/  
 bennones in eadem benna sedentes.  
**Beneuentum** Campanie vrbis cuius eo colonia deducere  
 bont omnis gratia vocari ceptum: nam antea maleuen/  
 tum vocabatur. Hec vrbis a Diomede condita fertur:  
 apud quam. xxx. milia famulorum cesa fuerunt. Sulpitio et  
 Petilio consulibus.  
**Beo** as. consolor: et beatum gloriosumq; facio. Plau.  
 in Tru. Hoc me beat saltem: quoniam perduellis  
 vicit et domus compos laudis reuenit. Hinc beatus  
 beatio: beatissimus.  
**Berecynthus** nomen motus est: & nomen oppidi in quo  
 Cybele mater deum pulcorum ritu colebatur. Unde  
 berecynthia dicta est.  
**Beronice** vel berenice es. penul. pro du. regina egypti  
 soror Ptolomei et Cleopatre: a qua beronice vrbis  
 in maiori syrie credit appellata. fuit & alia beroni/  
 ce Herodis Agrippe iudeorum regis filia de qua Yu/  
 uena. Deinde adamas notissimus & beronices.  
**Beryllus** cum y. greca lapis pallidus transparentis: ex  
 quo pocula fiebant. gemas. et femi. Prisci. in peribe  
 gest. berylli gemas glauci nitidus adamata. Signi/  
 tur in india similitis smaragdo: sed cum pallore semper  
 hebetat nisi color: repulsu anguloz excitet. Ophes/  
 us in libro de gemis de beryllo nil meminit: sed Lu/  
 cas. multa in enarratione Dionysij libici: qui ait μίγ

και χρυσοιο φερειν καριστε ροπαλλου/  
 γρησ θηρολλου λαυκη υλθου.  
**Beritius** cum y. penul. pro. vrbis est Syrie antiochie.  
**Bersabe** vrbis in terra iuda: que etiam puteus iuramenti  
 vocata est: quoniam ibi habitaret Abraam cum Abime/  
 lech datus septem ouibus in sedus mutuo iurauerit  
 Hec terminus fuit terre promissionis possessa: a po/  
 pulo iudeorum postquam reuersus est ex egypto: & tendit  
 vsq; ad Dan spatio in longa. cl. milium: sicut scribit  
 Hierony. ad Dardanum.  
**Bes is.** vncie octo ab asse: et eo q; bis triens sit: quoniam  
 dura copositio. Ser. Duos trientes bessiem vocabis.  
 Antiqui Bes dicebant dempro triente. i. octo.  
**Besti** populi thracii de quibus Quid. lib. iij. tris. Aue/  
 re q; miserum est inter bestios getas.  
**Bestia** belua. Alp. Bestias accipere debemus magis  
 et feritate: q; et animalis genere que pprie motu vel  
 vnguib; seuiunt: ut pari leones tygrides a vassa/  
 do. Hinc bestialis & hoc bestiale. Amb. Spium vide/  
 tur bestialis nature potestati esse subiectu.  
**Bestiarum** dicebantur qui cum bestiis depugnare damnati  
 erant. Hinc a Sen. lupus bestiarum nuncupat quod  
 bestiarum depugnabat. Terentia. Iupiter est Rome  
 que ludis suis sanguine pluit bestiarum.  
**Bessyga** penultima correpta. Empozium in india vbi  
 et amnis Bessygas. Unde bessygate populi qui bu/  
 mana carne vescuntur.  
**Beta** littera greca prima prime in b. a latinis transferret  
 aliqui in u. ut biton vicia. Est etiam hoc noie herba: q;  
 et beta dicit et betarium & betarium.  
**Beto is.** vado quasi bene ito. Car. Dulieret q; parere  
 ea non poterat foras detere iussit.  
**Bethania** villa secunda miliario ab Hierusalem in late/  
 re montis oliueti.  
**Bethel** vrbis Samarie quam Iehusei condiderunt: que  
 prius vocabatur luza.  
**Bethleem** nomen ciuitatis David: q; alio vocabulo dicit  
 Euphrata: nunc viculus esse dicit qui ab Joppe. xlvj.  
 milibus distat. In hac ciuitate ortus atq; plumatus  
 est David. Vbi etiam dominus noster et spiritus sancto geni/  
 tus natus est. Vbi Rachel occubuit: vbi & sepulchrum  
 Iesse patris David ostenditur. Est autem hic locus in  
 tribu iuda. sexto ab hierusalem miliario postus: tra/  
 meridie in itinere q; pergit betdon. Quoniam autem Iacob  
 ibi pecora sua paut loco Bethleem nomen imposuit  
 quod domus panis interpretat. propter eum panem qui  
 ibi de celo descendit. Hinc Bethleemite penul. pro.  
 dicitur sunt qui eius incolae sunt.  
**Bethsamis** pe. cor. nomen vrbis Galilee vbi dominus pbi be/  
 tur multa signa fecisset: a qua bethsamite populi.  
**Bethsaida** piscina i hierusalem que vocabatur probatica:  
 Et a nobis dicit potest domus pedum siue pecualis  
 quia ostias in ea quondam sacerdotes lauabant. Est  
 et nomen ciuitatis Galilee: qua Petrus et Pbilip/  
 pus ortum habuerunt.  
**Bethsura** et bethsura cum pluraliter penul. pro. Hier/  
 li. ii. mach. Et bethsura quod erat iudeorum munita pre/  
 sidium: castra admovebat. Idem in eodez. Iheru reru  
 sermone habuit cum bis qui erant bethsuris. Et inter/  
 pretat domus muri vel domus acerba.  
**Bethpbage** penul. pro. syrum nomen quod interpretatur  
 domus oris: vel maxilla.  
**Bethys** fluius Hispanie vltioris a quo bethyca adif/  
 panie regio dicta est q; ab accolis Tuderana vocat.  
 incolae Tuderani & Turduli dicunt. Ea nunc grana/  
 ta dicit a grano quod greci coccu vocant: nam in bethyca  
 fere tota copiosum coccum gignitur. Accipitur etiam  
 pro Hispania: quod bethys eam diuidat. Hec fluius  
 occidit in oceano occidentali: dicitur bethys πα/  
 ρα το βαφοσαστη quod est profundum: In quo

lanas pulchro colore tingi ostendit Barci. cum ait: Berby's oliuifera crine redimite corona: Aurea qui nitidis vellera tingis aquis: sed tamē quotquot gre- cos viderim scribunt per ai diph. in prima: vt Ste- phanus bigantius nosfer z Eulachi' in cōmentarijs Dionysij sed mihi vltus sum sequi aliā opinionem.

B Ante J

Bifores penul. cor. que habent duas ianuas. Bifidus a. um. penul. cor. qd in duas partes fissum est. Betula penul. cor. genus arboris eximij candoris. Et qua fieri solent circuli vasti vinaris idonei. Betulus Hispanie fluvius est: cuius aqua ad ferri tem- peramenta fertur aptissima. Biano: nomē viri qui z Bchnus dicitur ē fili' Dant' facidice et Thufici. qui z Bantua a nomine matris dicit. Fuit z alius Troianus princeps. Bias antus. nomē philofophi puennensis: qui fuit vn' ex septem grecie sapientibus. Hic Lactio teste vir fuit totus regius z ciuitū suoz princeps: qd diu aduer- sis periculis curat' ē. S. tandē capta patria cū fugi- entib' cunct' onustis sarcinulis sciofarū rerū suarū z ipse interrogaret cur ex bonis suis solus nihil secū ferret: respondit oia bona mea mecū porto. Suidas βίαιος πρηνέως Δικουόου εἰς τωρετῶ σοφῶν λεγεται γερ εἰς τὸς Δικας Δειροτῶ τῶσ γενομεναι εἰταρετ ἀγαθῶ μερῶ: τῶ τῶρ λογῶν ἰσχυι εχονῶ. Bibo is. bibi itum. potum haurio. Et ea omnia dicitur bibere: que hauritus habet. Virg. rj. etiā his iunxit que non habent haurium. Halsa sub exercitum donec plata papilla haurit: virgineusq; alte bibit acta cruo rem. Huius cōposita sunt Adbibo: quod significat iuxta seu etiā bibo. Teren. in Deau. Is pater mihi vbi adbibit plus paulo sua qui narrat facinora. Ad- bibo simul bibo. Plaut. in Cur. Fobus dat aquā cō- bibat. Tū et Adbibones dicitur. Hic. cū antidorū prebbero. Der translationem ebibere ponitur pro cōsumere. Adē in eadem. Nō ego cū vino simul ebibi imperiū tuū. Ambibo in sum: intus percipio. Lic. in Ter. An num. h' iste bonam de se spem habuissert: nisi de nobis opinionem imbibisset. Aug. Et poeta optimus ma- rimum teneris ebibitus annis nō facile memoria ad- oleretur. Derbibo multum bibo. Lactan. lib. ij. In- secti sunt enim pluatione: ac penitus eozū mētes luc- cum fulticie pbiberunt. Subbibo parū bibo. Sue. in Mero. Si paulū subbibisset aliquid se sufferti tin- niturū greco sermone promisit. Et hec omnia habent penul. cor. Inuenit etiā passiuū huius verbi bibo in tertia persona. Iuuenia. Sed nulla aconita bibatur. Bibat et bibolus: qui ē bibendi audis vel nimis po- taro. Laberius. Non mammosa non annofa nō bi- bosa non procar. Bibulus a. um. penul. cor. qd facile sorbet. Virg. ad Desalem. Inuerso bibulū restinguēs lumē oliuo: qz lumen bibit oleū. i. ardendo pluit. Unde et Bi- buloz cognomē dicitur: et bibula papyrus: qz sorbet acramentum. Luc. Cōficatur bibula mēphis carta papyrus. Hinc sit meribulus de quo alibi. Bibaculus nomen fuit poete quem Hier. in chronis C' remong natū scribit paulo mino: Cicerone. Bibile: quod facile bibi potest. Biblos: latine papyrus iuncus liber biblion libellus Hinc deducuntur Bibliographus: librarius: biblicus librosus βιβλι

οῦ καὶ γραφῶ. Bibliopola penulti. pducta: qui libros vendit. Bar. Non habeo sed habet bibliopola triphon. Compo- nitur autem ex βιβλίον quod est liberi: et πωλῶ vendo per ω in prima. Bibliotheca penul. p. tam librozū per se magnus nu- merus q' locus vbi libri sunt appellat: vt libro. rrrū. digeltoz scribit Alpia. Zulo. Emptis q' libris tibi bibliotheca referta est. Mā biblos liber est: et tbeca repositioū a latinis libaria dē. Hel. Forte in libra- ria ego z. L. Paul' poeta vir memoria nra doctissi- mus confederamus. Est et bibliotheca titulus siue inscriptio: qua Diodorus histoiā suam nominat. A grecis inllectitur bibliothecē es. Plynus. Apud grecos desit nugari Diodorus z bibliotheces histo- riam suam inscripfit. Bibliothecē vt inquit Cicru. ad orientē spectare debet: Alus enim librozum ma- tutinum expostulat lumen. Bis aduerbiū significat in qd greci dicūt Δις: z multa habet cōposita vt que sequuntur Biceps: quod habet duo capita. Bicornus qd habet duo corpora. Bidentes quidam intelligūt oues aut bestias: que per- grate duos dentes altiores habent. Nam hyginus dicit: Que bidens ostia oportet dices habeat octo: sed ex his duos ceteris altiores: p quos appareat ex minore grate in maiorem trāscendisse. Alii ostias bia- mas. i. duos annos habētes quod in cōmentarijs ad ius pontificū pertinentibus legatur bidētes primo dicitas d. littera ex superfluo interiecta sicut in redeo ad hiatū duarū vocaliū precauentes. Ergo bidentes primo dicitur sunt quasi biennes: z longo vsu loquēdi corrupta est vox ex biennib' et bidentibus dicta. Et bidens instrumentū rusticū. Iuuenia. Tūc bidentis amās: cūtili villicus horri. Bidental. us vbi mōs erat apud pūicos cū aliquod edificū ē celo fulminabat: sacerdos aduocebat qui in eo loco ouem immolatā cōdurebat: ibiq; et' reli- quas sepeliebat: ad oue bidente ibi imolata. Hora. An triste bidental moriet' incestus Nonius Bar. Bidental dici vult: qz bing pecudes mactentur. Biduū spatū duoz dierū. A quo biduanus a. um. vt biduang induciē: biduo cōtinenti significat duobus diebus p̄nentib'. Sue. in Cali. Per hunc pontem vltro citro commeaunt biduo p̄nienti. Biennium spatū duozum annozum. Bisariam trifariam: aduerbis sunt: quib' significatur qd bins vel tribus modis: vt quod in duas vel tres ptes fari potest. Sic multifariā/omnifariā/plurifa- riam: significant multozū generū: omnis generis siue in multas in omēs z in plures ptes: siue qd multas: omibus z plurib' modis fari potest. Dicim' etiām bisarie/trifarie/multifarie zc. a bisarius a. um. Sue. Gladiatoria munera plurifaria ac multiplicia exhi- buit. Apul. Omnifario sermone depinit. Bigamus penul. core. qui duas vxores ducit. A quo bigamia γαμος cū nuptie dicuntur. Bigemmis vitis que habet duas gemas. Col. lib. vj. Pro materijs longioribus pollices quaternum aut quinā gemmarū relinquunt: p custodib' autē bigē- mes relesces efficiunt in ea. Bige per synopā dicte sunt quasi biuge currus duoz bus equis vcti q' duozum equozum iugo agantur: equi vero biugi biuge ve dicuntur. Sic quadriga a quattuoz q' a quattuoz: equozum iugo z equi quadri- iugi. Augu. lib. xvij. de ci. dei. Iūctos duos equos bigas vocamus. Apud veteres tamen bigam et tri- gam et quadrigam inuenimus. Suetoni' in Libe. Cui vnus bige adiectione honorari passus est. Pa- pin' in The. Rouferū gelida tenuauerat acra biga.